

on l'Administració compra ramats per mantenir boscos nets i els anomena *els jardineros del bosque*— promet retornar a una situació que ja havia existit: la combinació entre la cura del bosc, l'activitat ramadera i l'equilibri en la biodiversitat de les zones forestals.

**Cent anys de s'Agaró** | L'Associació s'Agaró 100 ha organitzat un seguit d'activitats per commemorar el naixement d'aquesta urbanització residencial, pertanyent al municipi de Castell d'Aro, Platja d'Aro i s'Agaró, i dissenyada com a nucli turístic de luxe. La urbanització va ser creada l'estiu de 1924 a iniciativa de l'empresari Josep Ensessa Gubert, amb l'ajuda de l'arquitecte noucentista Rafael Masó i Valentí. Ensessa va estar atent a l'interès de l'alta burgesia barcelonina de principis del segle xx per disposar de residències al costat del mar i passar-hi curts o llargs períodes de temps. L'associació té com a objectius donar a conèixer el projecte i el llegat de Josep Ensessa, resseguir la història de la urbanització, reivindicar s'Agaró com «un exemple emblemàtic del turisme de qualitat», i contribuir a reforçar la destinació turística. Per a tot això, ha organitzat exposicions, activitats esportives i culturals, i festes a s'Agaró, Platja d'Aro, Barcelona i Girona. S'Agaró és una part important de la història del turisme a la Costa Brava, una part que alguns consideren encertada, en el sentit d'haver aixecat un nucli d'estiuejants d'un cert nivell i haver-li donat forma de poble jardí, però que altres veuen com una invasió urbanística més de les que van canviar la fesomia original del litoral al llarg del segle xx. Bé, sigui com vulgui, és allà des de fa cent anys, i forma part de la nostra oferta turística.

## LA Cerdanya

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

**Foc d'Anníbal a Baltarga** | Un equip d'investigadors dirigit per Oriol Olesti, professor del Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana de la UAB, ha publicat les troballes fetes al Tossal de Baltarga a la revista *Frontiers in Environmental Archaeology*. Un article que amplia la informació sobre el



>> Vista de les restes arqueològiques del Tossal de Baltarga, el juny del 2024.

pas d'Anníbal per Cerdanya i aprofundeix sobre com vivien les comunitats cerdanes fa més de dos mil anys.

Durant les excavacions s'ha localitzat un estable cremat, que data d'entre el 218 i el 201 aC, on van morir calcinats un cavall, quatre ovelles i una cabra. Lúdia Colominas, membre del grup de recerca GIAP i coordinadora dels estudis arqueozoològics del jaciment, ha estudiat les restes que han determinat que algunes ovelles havien pasturat en les terres baixes, la qual cosa fa pensar en pobladors que practicaven la transhumància. Per la seva banda, Olesti ha determinat que els animals van morir en un incendi violent, probablement provocat pel pas de l'exèrcit cartaginès d'Anníbal per Cerdanya per lluitar contra els romans durant la Segona Guerra Púnica. Aquest és un pas més sobre l'estudi del Tossal de Baltarga, un punt estratègic al Pirineu.

**V JIAM Pirineus** | La cinquena edició de les Jornades d'Investigació Artística en Música dels Pirineus ha estat plena de músics de renom, que han presentat treballs de recerca, tesis doctorals i concerts conferència. Noms com Andreea Vila i María del Carmen Fuentes, ambdues músiques de la Universitat d'Aveiro; Ester Vela, del Conservatori Municipal de Música de Barcelona, o Rafael Sánchez, de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic, entre d'altres, han omplert un cartell ple de música, molta música.

Tot plegat s'organitza des del Grup de Recerca de Cerdanya i Musikeon a Sallagosa, Bolvir, Puigcerdà o la Seu d'Urgell. Amb tot, aquestes jornades no serien possibles sense la iniciativa de la cerdana Laia Martín, doctora en

Música per la Universitat d'Aveiro, professora de l'Escola de Música Issi Fabra de Puigcerdà i professora d'Història de la Música a la Universitat Oberta de Catalunya.

En aquesta ocasió, ha inaugurat els actes Marco Mezquida, considerat una celebritat en l'escena musical espanyola. El menorquí ha dedicat un concert a la música de Franz Schubert que no ha deixat indiferent, gràcies al seu caràcter juganer i imprevisible.

## LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

**La manca d'aigua ha fet replantar els conreus** | El conreu del blat de moro era un cultiu molt habitual i molt abundant a les planes fluvials de la comarca de la Garrotxa. Però aquesta sequera persistent en els darrers temps ha fet replantar-ne la producció, i enguany pràcticament no se n'ha sembrat. Els pagesos recorden que abans no feia falta regar, ja que amb l'aigua de la pluja que queia a la comarca n'hi havia prou per créixer, però això s'ha ben acabat. El pla de sequera de la Generalitat canvia d'un dia per l'altre, però un pagès no pot canviar d'un dia per l'altre la sembra d'un cultiu, i s'ha optat per les rotacions de cultius, que han acabat sent més rendibles.

**La febre pel pàdel arriba a Tortellà** | L'Ajuntament de Tortellà ha adjudicat les obres per construir una pista de pàdel al poble. De moment, es disposa d'un camp de futbol, una piscina municipal i dues pistes de tennis. La pista de pàdel millorarà l'oferta d'equipaments esportius dins el municipi. S'ubica de tal manera que, si cal, sigui fàcil instal·lar-ne més.

**Cal Tronc aixeca el teló** | L'antic teatre i cinema de Besalú reobre després d'anys d'inactivitat per oferir una programació teatral i musical estable. L'antic teatre i cinema de Besalú, Cal Tronc, tancat des de l'any 2006, torna a posar-se en funcionament després d'estar un temps en obres, tot i que l'any 2018 es va reobrir de forma esporàdica. L'Ajuntament engega el programa «Cal Tronc aixeca el teló», amb

el qual es vol oferir una oferta d'oci al municipi, estable i transversal, connectant Cal Tronc amb altres espais de Besalú, com la Biblioteca i Can Cambó. Un fet significatiu és que des que es va publicar el programa «Cal Tronc aixeca el teló», diferents grups s'han ofert per formar-ne part. Des de l'Ajuntament, esperen, així, desestacionalitzar l'oferta cultural més enllà de dates marcades en el calendari de la vila comtal.

**La Fundació Internacional de l'Artrosi establirà una seu a Sant Esteve de Llèmena** | L'Ajuntament de Sant Aniol de Finestres i la Fundació Internacional de l'Artrosi, l'OAFI, han signat un conveni per començar a fer ús de l'antiga rectoria del nucli de Sant Esteve de Llèmena a partir de l'any 2026, quan es preveu que estiguin acabades les reformes de l'espai. La fundació és de renom internacional i líder en el tractament i la prevenció d'aquesta malaltia. L'alcalde de Sant Aniol creu que suposarà un bé per a tots, tot i que encara no saben l'abast que podrà arribar a tenir tot plegat. Els responsables de l'OAFI, present arreu del món, tenen previst dur a terme la seva tasca a la Vall de Llèmena, on faran un centre de recerca internacional de la salut articular, reunions d'investigadors i una clínica per a persones que tenen aquesta malaltia, i posaran l'accent en les dones, les més afectades i oblidades per aquest tipus de patologies. Així, el municipi de Sant Aniol de Finestres serà una referència a escala internacional. Des del consistori creuen que la fundació suposarà un abans i un després per a tots plegats.



>> Església de Sant Esteve de Llèmena. (Foto: AJUNTAMENT DE SANT ANIOL DE FINESTRES)

## EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

**Girona campiona** | Fins i tot els que presentem la síndrome d'insensibilitat futbolera —confonem la samarreta del Vilamarí FC amb la del Manchester— ens hem adonat que el Girona va fer història gran, amb una nit memorable contra el Barça. Ni en Puig Curta, el saltenc que va passar del Girona al Barça als anys quaranta i que ens va deixar el 2019, no hauria somiat mai veure els de Montilivi a la Champions. Ara caldrà obrir un debat ambiciós i, si pot ser, assenyat, sobre el futur de les instal·lacions, les repercussions sobre el preu de les entrades i la revalorització dels jugadors. Complicat, sí... «Però Girona, més!», com deia aquell. Cert: Girona està més de moda que mai. Hi ha turistes i forasters fins a la sopa —en sentit figurat, segons com es miri— gràcies a visionaris com Josep Tarrés i Fontan (1929-2021), un dels impulsors de Temps de Flors i activista cultural incansable. Els jardins de la Torre Gironella, un espai que exercia una fascinació especial per a Tarrés, li han estat dedicats. També s'ha dedicat una plaça, al barri de la Devesa-Güell, a l'escriptora i política gironina Natàlia Molero i Lloret (1959-2015).



>> Un dels «bancs blaus» de Josep Tarrés en l'espai que se li ha dedicat.

**Mestres i mostres** | La professora de secundària Anna Juárez, de l'Escola la Farga, de Salt, va rebre un dels Premis Mestres 68 a la renovació pedagògica. Un altre dels guardonats va ser el professor Josep Callís, de la Facultat d'Educació i Psicologia de la Universitat de Girona, en agraïment al seu enfocament innovador en la didàctica de les matemàtiques i, alhora, la seva dedicació com a impulsor d'aquests premis, que ja van per la 26a edició.

I, sense sortir dels homenatges, cal esmentar la mostra col·lectiva «Espais, un fenomen artístic», que el Museu d'Història ha acollit, formada per cent trenta obres d'artistes gironins que han passat per la Galeria Espais des de la seva fundació, el 1987, fins al tancament definitiu, el 2010. Les exposicions que s'hi van oferir durant tot aquest temps van tenir impacte entre el col·lectiu artístic i cultural de la ciutat.

**No estem per brocs** | La Fira de Brocants i Reciclatge de Celrà no funciona des de finals de maig. L'entitat que l'organitzava ha tingut problemes de funcionament entre els mateixos paradistes. El límit màxim de parades és de cent cinquanta, i aquesta xifra se superava de manera ostensible, cosa que havia generat desacords i conflictes. La situació ha provocat que l'Ajuntament, que no està per brocs, obri una nova licitació a partir de la qual es puguin redefinir les normatives d'aquest tipus de mercats. Aquest de Celrà comptava amb la promoció que se'n feia des dels càmpings de la Costa Brava i, fins i tot, des d'una cadena de televisió holandesa, que hi dedicava espais sovint. Per aquest motiu, s'hi veien força estrangers, sobretot holandesos, entre els centenars de visitants que hi accedien cada dissabte. És una llàstima que aquesta activitat, allunyada dels paràmetres tan tòpics de sol, platja i alcohol, hagi quedat interrompuda tot i l'èxit que tenia. Es constata un cop més la desídia a l'hora de complir i fer complir les normatives més elementals, mentre se n'importen d'absurdes, com ara deixar que la vegetació salvatge —paradís de paparres— engoleixi espais mig urbanitzats, com passa a Mas Barril, mentre s'eliminen espècies «invasores» de l'Onyar. Per cert, hi hem vist nedar una tortuga de més de dos pams. Sí: a l'altura de la sala La Planeta. Deu tenir